

Arrest

nr. 197417 van 3 januari 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat Steffie CARELS
Minderbroedersstraat 3-5
1500 HALLE**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Poolse nationaliteit te zijn, op 2 januari 2018 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten van 22 december 2017.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 januari 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Van Rossem, die loco advocaat Steffie CARELS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Marco DUBOIS, die loco advocaat Edda MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 22 december 2017 nam de gemachtigde de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Aan de heer K.J. geboren te N. op [...]1990, onderdaan van Polen (Rep.), wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten.

REDEN VAN DE BESLISSING

“Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

*Artikel 7, eerste lid, 3°, artikel 44bis en artikel 44ter, van de wet van 15 december 1980: wordt door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde, **V.Germay, Attaché**, geacht de openbare orde te kunnen schaden, het gedrag van de betrokkene vormt een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving, **hij heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging, feit waarvoor hij op 28/09/2009 door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel 5 jaar uitgezonderd 1 jaar effectief.***

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt als mededader – aan inbreuken op de wetgeving inzake drugs, feiten waarvoor hij op 19/10/2016 door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 2 jaar.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan bendevoorming-deelname – gewone-diefstal – als mededader –

wapens-verboden wapen-fabricatie, verkoop, invoer, dragen – poging tot wanbedrijf, feiten waarvoor hij op 16/06/2017 door de correctionele Rechtbank van Antwerpen werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 2 jaar.

Ingevolge de ernst van de door betrokkene gepleegde feiten en hun herhalend karakter concludeert de Administratie dat betrokkene momenteel een gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde. Met andere woorden, het gedrag van betrokkene betekent een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij.

Betrokkene weigert zijn vragenlijst hoorplicht aan hem overhandigd op datum van 15/12/2017 in te vullen.

Uit het administratief dossier van betrokkene blijkt dat hij heeft een vader in België. Het begrip ‘gezinsleven’ in het voormeld artikel 8, lid 1 van het EVRM is een autonoom begrip dat onafhankelijk van het nationaal recht dient te worden geïnterpreteerd. Om zich dienstig te kunnen beroepen op artikel 8 van het EVRM dient verzoeker te vallen onder het toepassingsgebied van artikel 8 lid 1 van het EVRM. Er moet in casu nagegaan worden of er daadwerkelijk sprake is van een familie- of gezinsleven in de betekenis van artikel 8 van het EVRM. De vreemdeling dient aannemelijk te maken dat hij een feitelijk gezin vormt met een Belg of een vreemdeling met legaal verblijf in België.

Bovendien het feit dat de vader van betrokkene in België verblijft, kan niet worden behouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene zal worden teruggestuurd naar de grens in toepassing van artikel 7, tweede lid, en van artikel 44quinquies §1, 3°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling en volgende feiten:

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging, feit waarvoor hij op 28/09/2009 door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel 5 jaar uitgezonderd 1 jaar effectief; als mededader – aan inbreuken op de wetgeving inzake drugs,

feiten waarvoor hij op 19/10/2016 door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 2 jaar; aan bendevoorming-deelname – gewone-diefstal – als mededader – wapens-verboden wapen-fabricatie, verkoop, invoer, dragen – poging tot wanbedrijf, feiten waarvoor hij op 16/06/2017 door de correctionele Rechtbank van Antwerpen werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 2 jaar. Er bestaat een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

Betrokkene werd eerder gerepatrieerd naar Polen op datum van 10/11/2009 en 30/11/2016.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

De beslissing tot vasthouding wordt genomen in toepassing van artikel 7, derde lid, en artikel 44 septies§1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

-Gezien betrokkene vatbaar is om de openbare orde te schaden is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken ten einde zijn effectieve repatriëring te verzekeren."

2. Voorafgaandelijke vaststellingen

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift de Raad verzoekt de bestreden beslissing te vernietigen. Echter de huidige procedure in uiterst dringende noodzakelijkheid staat de Raad op grond van artikel 39/82 van de Vreemdelingenwet enkel toe eventueel, indien aan de cumulatieve voorwaarden is voldaan, de schorsing van de tenuitvoerlegging te bevelen. Pas in een later stadium kan een eventuele vernietiging door de Raad uitgesproken worden. Verzoeker verwijst naar het bepaalde in artikel 39/82 van de Vreemdelingenwet, en stelt in de aanhef ook uitdrukkelijk dat thans de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt gevorderd zodat de Raad dan ook de vordering in dat licht onderzoekt.

Bijkomend wordt de Raad in ondergeschikte orde verzocht geen inreisverbod van 10 jaar te geven, maar gelet op de medische omstandigheden, het verbod te beperken tot maximum 1 jaar. De Raad heeft evenwel in de huidige schorsingsprocedure evenals in de annulatieprocedure op grond van artikel 39/2 §2 van de Vreemdelingenwet enkel een wettigheidstoezicht en kan geenszins in de plaats van de gemachtigde oordelen over het al dan niet toekennen van een inreisverbod of de duur ervan. De raadvrouw die *loco* optreedt ter zitting beaamt dit, en doet afstand van dit verzoek in ondergeschikte orde. De Raad stelt eveneens vast dat ook geen enkel middel tegen het inreisverbod wordt ontwikkeld en dat op pagina 2 van het verzoekschrift uitdrukkelijk wordt gesteld dat het beroep is gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten.

Tot slot blijkt dat verzoeker tevens voorlopige maatregelen vraagt en naast artikel 39/82 van de Vreemdelingenwet eveneens verwijst naar de artikelen 39/84 en 39/85 van de Vreemdelingenwet. Echter, wat betreft artikel 39/84 van de Vreemdelingenwet vraagt verzoeker geen andere maatregelen om de belangen van de partij veilig te stellen dan de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van het bevel, dat reeds voldoende steun vindt in artikel 39/82 van de Vreemdelingenwet. De Raad heeft *supra* reeds geuid dat hij in deze fase van het geding niet kan overgaan tot vernietiging, noch de bevoegdheid heeft te beslissen dat geen inreisverbod of een inreisverbod van maximum een jaar wordt opgelegd. Wat betreft artikel 39/85 van de Vreemdelingenwet moet eveneens worden vastgesteld dat deze bepaling enkel doelt op de situatie waarin men bij wege van voorlopige maatregelen de versnelde behandeling vraagt van een reeds eerder ingediende gewone vordering tot schorsing. Dit is thans evenmin aan de orde.

3. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

3.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

In casu bevindt verzoeker zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringend karakter van de vordering op grond van artikel 39/82 §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet wettelijk vermoed. Het uiterst dringende karakter van de vordering staat *in casu* vast en wordt niet betwist door verweerder.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

3.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

3.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig het voormelde artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder "*middel*" wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

3.3.2. De toepassing van deze voorwaarde

Zoals *supra* gesteld houdt het aanvoeren van een middel in dat op voldoende duidelijke wijze een omschrijving wordt gegeven van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Verzoeker citeert de bepaling die stelt dat bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf men tevens rekening houdt met de duur van het verblijf van betrokkene in het rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

Ook al betreft het thans geen beëindiging van verblijf maar wel een bevel om het grondgebied te verlaten, steunt de bestreden beslissing uitdrukkelijk op artikel 44*bis* van de Vreemdelingenwet waar in §4 wordt gesteld: "*Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familie lid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.*"

De Raad gaat er wegens het bijna letterlijk citeren van de inhoud van de bepaling dan ook van uit dat de schending van artikel 44*bis* §4 van de Vreemdelingenwet wordt aangevoerd ook al verdient het ten stelligste aanbeveling dat ook uitdrukkelijk het desbetreffende artikel zou aangevoerd zijn. Dit middel kan worden weerhouden daar verzoeker verder toelicht in de drie "middelen" die veeleer als onderdelen van de schending van artikel 44*bis* §4 moeten worden beschouwd, nu zij dit enkel verder feitelijk toelichten.

Verzoeker verwijst in zijn toelichting eerst naar het hebben van een identiteitsdocument. De Raad ziet niet in hoe het hebben van een identiteitsdocument kan aantonen dat artikel 44*bis* §4 van de Vreemdelingenwet zou geschonden zijn. Dit element heeft geen betrekking op de duur van het verblijf, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong. Hetzelfde kan gesteld worden over het hebben van een verblijfplaats in België waar verzoeker in zijn tweede onderdeel naar verwijst.

Wat betreft de gezondheidstoestand wijst verzoeker erop dat hij vroeger heroïne nam, hiermee is hij gestopt en hij krijgt nu een onderhoudsbehandeling met methadon waarbij hij dagelijks onder toezicht

zijn behandeling krijgt. Er wordt ook een brede waaier aan psychosociale ondersteuning voorzien. Het is volgens verzoeker in zijn belang dat hij methadon kan nemen omdat dit medicijn in Polen niet toegelaten zou zijn en een terugkeer de verbetering van zijn gezondheidstoestand in de weg zou staan. Verzoeker voegt dienaangaande een stuk zeven toe aan het verzoekschrift.

Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker werd gehoord voorafgaandelijk aan de bestreden beslissing, doch dat hij weigerde de vragenlijst die hem met dit doel werd overhandigd op datum van 15/12/2017 in te vullen. Dit motief van de bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier. Er werd verzoeker in deze vragenlijst, opgesteld in het Engels, uitdrukkelijk de mogelijkheid geboden te antwoorden op een vraag met betrekking tot zijn gezondheidstoestand. Verzoeker weigerde echter hierop te antwoorden zodat bijgevolg de gemachtigde in de bestreden beslissing hieromtrent niet kon motiveren, noch hiermee rekening kon houden. Hoe dan ook en ten overvloede blijkt uit het door verzoeker voorgelegde stuk zeven dat er in Polen wel degelijk een dergelijke behandeling voorradig is, ook al is dit niet in alle regio's het geval en is er sprake van wachtlijsten. De Raad kan verzoeker dus niet volgen in het betoog waar hij stelt dat dit medicijn in Polen geheel niet is toegelaten.

Een schending van artikel 44bis §4 van de Vreemdelingenwet blijkt *prima facie* niet.

Het middel is in de drie onderdelen *prima facie* dan ook niet ernstig.

Verzoeker heeft geen ernstig middel aangebracht. De vaststelling dat er niet voldaan is aan één van de in artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet voorziene cumulatieve voorwaarden volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie januari tweeduizend achttien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE BONDT,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE BONDT

A. MAES